

на гибелинския изгнаникъ и
тукъ дивния езикъ и хубостта
на нѣжнитѣ уста на Калиопа
донесе на пѣвеца, който върна
въвъ скута на Венера, Еросъ голъ
въвъ Гърция и голъ въ Римъ, покритъ
съ тъмнотканна, бѣлоснѣжна дреха, —
но по-блажена, че събрани въ храмъ
ти гордоститѣ на Италия съхранявашъ —
единственитѣ, можеби, откакто
незащитени Алпитѣ и бренно
величието на нашата сждба,
тѣ завладѣха твоитѣ оржжия,
родината и храмоветѣ и,
освенъ възпоменанията славни,
тукъ всичко друго, че тамъ де надежда
блести надъ гордитѣ души и надъ
Италия — тамъ диримъ вдъхновения.

Варна, Августъ, 1930.